

Behöver min tro verkligen en gemenskap?!

Det känns nästan förbjudet att prata om gemenskap i dessa tider när vi ska hålla avstånd överallt.

Men jag skulle vilja börja med att läsa från Bibeln vad Gud säger om gemenskap.

- Sak 7:9** Så säger Herren Sebaot: ”Döm rätta domar och visa **varandra** godhet och barmhärtighet.
- Sak 7:10** Förtryck inte änkan och den faderlöse, främlingen och den fattige, och tänk inte ut ont mot **varandra** i era hjärtan.”
- Sak 8:16** Men detta är vad ni ska göra: Tala sanning med varandra, döm rätta domar i era portar, domar som ger frid.
- Joh 13:34** Ett nytt bud ger jag er: att ni ska älska varandra. Så som jag har älskat er ska också ni älska varandra.
- Joh 15:12** Detta är mitt bud: att ni ska älska varandra så som jag har älskat er.
- Apg 2:46** Varje dag var de troget och enigt tillsammans i templet, och i hemmen bröt de bröd och delade måltid med varandra i jublande, innerlig glädje.
- Rom 12:10** Var innerligt tillgivna varandra i syskonkärlek. Överträffa varandra i ömsesidig aktning.
- Rom 12:16** Var eniga med varandra. Tänk inte på det som är högt utan håll er till det enkla. Var inte självklaka.
- Rom 13:8** Var inte skyldiga någon något, utom i detta att älska varandra.
- Rom 14:13** Låt oss därför inte längre döma varandra.
- Rom 15:7** Ta därför emot varandra, så som Kristus har tagit emot er till Guds ära.
- Rom 15:14** Mina bröder, för min del är jag övertygad om att ni själva är fyllda av godhet och uppfyllda av all kunskap och att ni också kan förmana varandra.
- Gal 5:26** Låt oss inte vara fåfänga, inte utmana varandra och inte avundas varandra.
- Gal 6:2** Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag.
- Ef 4:2** Var alltid ödmjuka och milda, var tålmodiga och overseende med varandra i kärlek.
- Ef 4:32** Var i stället goda och barmhärtiga mot varandra och förlåt varandra, så som Gud i Kristus har förlåtit er.
- Ef 5:21** Underordna er varandra i vördnad för Kristus.

- 1 Thess 4:18** Trösta därför varandra med dessa ord.
- 1 Thess 5:11** Uppmuntra därför varandra och uppbygg varandra, så som ni redan gör.
- 1 Thess 5:13** Visa dem den största kärlek för det arbete de gör. Håll frid med varandra.
- 1 Thess 5:15** Se till att ingen lönar ont med ont, utan sträva alltid efter att göra gott både mot varandra och mot alla.
- Jakob 4:11** Förtala inte varandra, bröder.
- Jakob 5:16** Bekänn därför era synder för varandra och be för varandra så att ni blir helade. Den rättfärdiges bön har stor kraft och verkan.
- Var gästfria mot varandra utan att klaga.
- 1 Pet 4:9**
- 1 Joh 4:12** Ingen har någonsin sett Gud. Om vi älskar varandra, förblir Gud i oss och hans kärlek har nått sitt mål i oss.

Du är skapad för att leva i gemenskap med andra. När vi läser bibeln så är det självklart att vi har ett "varandra".

När Guds kärlek får bo i oss vill den också ha ett utlopp. När du väljer att tro på Gud, tro på Jesus och att han dog även för dig på korset så får du en ny start i livet, du får en som går med dig, en som vill hjälpa dig och leda dig, Guds Ande bor i dig. Men inte bara för din egen skull.

Det är inte tänkt att vi ska alla vara som Döda havet, där det bara rinner till vatten som sedan avdunstar av värmen. Det blir alldeles för salt och inte brukbart mer än för att flyta på.

Ett hälsosamt och friskt vattendrag har tillflöde men också utflöde.

På samma sätt är det med livet med Gud.

För några veckor sedan använde jag mig av en illustration av ett paraply, där jag pratade om att Gud vill ge oss sin frid, han vill beskydda oss men vi måste också göra ett aktivt val att gå in under hans beskydd, vingar (eller paraply som jag använde som bild). Och sedan bli kvar där.

Jesus säger om och om igen att vi ska bli kvar i honom så får vi bära rik frukt, så kan han ge våra liv glädje och frid.

Varför har ett äppelträd frukt? Är det för sitt eget nöjes skull? Det är dels för fortplantning, de vill överleva och se till att fler fruktträd kan växa fram men en annan nytta är ju att ge just frukt och föda åt människor och djur.

Om frukten bara hänger kvar och inte blir plockad blir den till sist dålig och börjar ruttna. Den faller av och är inte till glädje för någon. Gud vill att ditt liv ska få bära frukt, när du är med Honom och håller dig nära så kommer även du att få bära frukt som inte är för din egen skull utan för andras.

Jesus säger vid ett tillfälle när han samtalar med en kvinna som inte var del av någon gemenskap, hennes historia hade gjort att hon var uttittad, utstött och inte med. Hon undvek folksamlingar, säkert för att slippa höra tisset och tasslet. Det var bättre (även om det egentligen var alldeles för varmt) att gå ut mitt på dagen när solen stod som högst för att hämta vatten, när alla andra var i skydd av skugga. I ett möte med denna kvinna berättar han om allt ett liv med Gud kan ge, att det blir som ett levande vatten som flödar inom var och en. Jesus kunde göra nytt av det trasiga i hennes liv och genast gick hon iväg och dela med sig av det Jesus sagt och gjort.

I en annan bok i bibeln skriver Jesu halvbror, Jakob att en tro på Gud också leder till handling, annars är tron död.

Handling i att vi hör det Gud säger och uppmanar oss och sedan även gör detta.

Älska varandra, ha överseende med varandra, tala sanning med varandra, vara gästfria mot varandra, bära varandras bördor, förlåta varandra, göra gott för varandra, hålla frid med varandra, uppmuntra varandra, ta emot varandra, vara eniga med varandra, överträffa varandra i ömsesidig aktning osv osv.

VARANDRA

Definition av varandra:

*var och en av de andra; signalerar att **satsens** två (eller fler) **subjekt** också är satsens direkta objekt

*den ene den andre och den andre den förste i uttryck som anger ömsesidighet

Vi behöver andra och varandra. Det blir tydligt i den tid vi nu lever i, avstånd och social distansering är bra för att minska smittspridning men inte bra för mänskligheten i stort. Vi hör om missbrukare som tar sig återfall för den sociala kontrollen inte längre finns, vi kan läsa om att jourhavande präst tar emot mer och

mer samtal från människor som behöver prata.

Ensam är inte stark.

Vi har i alla tider haft gemenskaper av olika slag, vi kan se det skildras i böcker, filmer och serier. Det finns fantastiska gemenskaper och det finns mindre bra gemenskaper, rent av skadliga sådana. Men det är inte anledning nog att avstå helt och hållet.

Ganska ofta formas vår identitet och självbild av andra, i hur jag är i förhållande till andra. Hur skulle jag må och vara utan min grupp?

Vi har precis kollat klart på mini-serien Unorthodox på Netflix hemma som handlar om en ung tjej uppvuxen i ultraortodext judiskt samhälle i NY. Hon känner att hon inte passar in, hon lämnar och sedan allt och man får följa henne i hennes sökande vem hon är utanför gemenskapen, serien har intressanta poänger men har även sina brister. Här har det handlat om social kontroll, en livsstil, ett liv.

Andra gemenskaper har samlats runt ett uppdrag, i min bokhylla hemma står trilogin om Sagan om Ringen, där första bokens original titel är "The fellowship of the ring". Ringens gemenskap. Väldigt olika typer av folk som inte annars hade kommit överens eller umgåtts, får ett uppdrag att rädda världen som de känner till den genom att förgöra en ring. Så det goda kan segra över det onda. De kommer samman, denna brokiga och spretiga skara, men sina skavanker och egna begär. Men de får lägga mycket av detta åt sidan för det gemensamma uppdraget.

Vi har alla olika sorters gemenskaper som erbjuds och finns i t.ex. SPF, fotbollsklubben, trädgårdsföreningen, kören m.m.

Det Jesus gör är att han bjuder in dig och mig till gemenskap med honom och andra. Precis som han sa KOM och FÖLJ MIG, till lärjungarna så är samma uppmaning till oss idag. KOM. Kom och var en del av Guds gemenskap, var en del i hans familj, var del av uppdraget, livet och gemenskapen.

Var med i ett sammanhang där du kan få uppleva Guds liv strömma som levande vatten inom dig. Där du är älskad och accepterad, där ditt liv får ett sammanhang och mening.

Det finns saker som Gud vill göra genom dig, som han har skapat dig för att bli använd i som bara kan ske i gemenskap med andra.

Det kommer att göra dig galen ibland (människor kan ju vara urjobbiga!), vi kommer att önska att vi kunde fixa allt själva att vi skulle ha alla gåvorna och tjänsterna i oss själva. Men ingen har hela bilden, vi kompletterar detta i varandra.

I gemenskap med andra drar vi fram det bästa hos varandra, vi kan uppmuntra och växa.

Men det kan också ta fram det sämsta i oss, men då får vi även ynnesten att jobba på detta, att växa även här som människor, att slipas mot varandra.

Jag vet inte om du någon gång har sett på andra tajta sammanhang, en grupp, ett lag eller en förening och önskat att du också fick ta del av något sådant. Det har jag. Du kan sitta hemma i soffan och kolla på en fotbolls, handbolls eller ishockeymatch och leva dig in i den, men det är ju inte mot att vara på plats, i hallen, på arenan där du kan ta på stämningen på ett annat sätt. Men det är ju fortfarande ingenting mot att vara nere vid sidan av planen, att få se svetten droppa från idrottarna, att uppfatta ansiktsuttrycken, men det är ju heller ingenting mot att faktiskt vara med i matchen. Vara där ute på planen och delta, göra skillnad, bidra.

Det är det Jesus kallar dig och mig till när han säger KOM och FÖLJ MIG.

Han bjuder in dig och mig att vara med i matchen. Att delta. Att inte vara en åskådare, vilken plats du än är på, soffan eller avbytarbänken. Det är dags att ge sig in i matchen, för ditt liv betyder något, har ett värde i sig. Men du har även ett konungarikessuppdrag. Ditt liv har betydelse också för andra.

Jag kan inte göra det själv, du kan inte göra det själv. Jag behöver dig och du behöver mig.

Vi behöver varandra.

Din tro behöver en plats för att bära frukt, vara till glädje för andra, så att ditt inflöde av kärlek från Gud också kan få ett utflöde.

I gemenskapen får vi bära varandra, trösta varandra, hjälpa varandra, uppmuntra varandra, se varandra, sporra varandra att växa, älska varandra.

Så tillbaka till temat för gudstjänsten, behöver min tro verkligen en gemenskap?

Ja, jag tror faktiskt att det är direkt avgörande för att du ska kunna uppleva allt som Gud har för dig.

Vilka har du runtomkring dig som du vandrar med i tron? Har du några som du kan

höra av dig till direkt när något hänt, när du behöver stöd? När du behöver förbön?
Har du några som du låter slipa bort dina vassa kanter? Har du några som du kan ge vidare till att det goda som Gud vill göra genom dig?
Eller är du just nu på en plats som lite mer liknar döda Havet? Det rinner in men du har ingen plats att ge vidare?
Då kanske det är dags att söka upp en kristen gemenskap?

Han som skapade dig, Gud själv, har också en tanke och goda planer för ditt liv. För att du ska bli den du fullt ut är skapad att vara.